

[Lilli Gyldenkilde]

Da jeg hørte Venstres ordførers tale, kunne jeg ikke lade være at tænke på, at jeg tror, at Venstre vil blive verdensmester i både at være i opposition og være i regering på samme tid. Venstres tale lød ikke, som om det faktisk var den regering, som Venstre er medlem af, der fremsatte forslaget, men nu får vi se, om Venstre på trods af ordførertalen stemmer for det.

Vi er naturligvis glade for, at vi får opfyldt dagsordenen fra den 28. januar. Det er en indfrielse, som jeg nok må sige ligger lige på kanten af forpligtelsen, og vi håber selvfølgelig også, at vi kan forbedre forslaget. Der er jo ingen, der kan forbyde os at forbedre et lovforslag.

Det handler om tryghed i ansættelsen og ordentlige varslingsregler for lønmodtagerne, og jeg kan forsikre Venstres ordfører om, at det aldrig kan blive anset som værende et punkt, lønmodtagerne vil beklage sig over, og jeg må have lov til at sige, at Danmark faktisk har de dårligste regler på dette område overhovedet af de lande, som vi sammenligner os med. Der er skrevet den ene rapport efter den anden om disse problemstillinger, og fakta er, at Danmark konkurrerer på de dårligste regler overhovedet med andre lande. Og hvis det er at forsvare den fri konkurrence, som Venstres ordfører jo ellers plejer at gøre, ja, så er det lige før, at to og to ikke er fire mere. Det håber jeg nu det vil blive ved med at være, for ellers er vi jo på den. Det kan være svært nok at regne den ud.

Jeg lagde meget mærke til, hvad Venstres ordfører sagde om fleksibiliteten på det danske arbejdsmarked. Vi sidder i øjeblikket i Folketinget og i ministerierne for den sags skyld også og kører rundt i, hvordan dagpengesystemet i dette land er skruet sammen. Og er der noget, vi har fået bevist i den ene rapport efter den anden, bl.a. fra Zeuthenudvalget, er det, at der er en utrolig stor fleksibilitet i den danske arbejdsstyrke. Det beviser jo de tal, der er lagt frem for os. Så naturligvis passer det ikke, at der ikke er fleksibilitet nok. Og det var jo et af ankepunkterne fra Venstres ordfører, at vi ikke skulle lave dette her, fordi det, vi havde brug for, var større fleksibilitet. Vi har masser af fleksibilitet, og jeg skal hilse og sige, at ikke mindst kvinderne på arbejdsmarkedet er garanter for, at vi har denne fleksibilitet. Det er lige ved at være pinligt.

Jeg synes ærlig talt, det er på tide, at vi får lavet nogle ordentlige tryghedsbestemmelser, får sikret nogle ordentlige varslingsregler, og jeg er temmelig sikker på, at ikke alene den finansielle sektor, men masser af andre sektorer vil være glade for, at vi får disse ordninger i en ellers meget usikker tid.

For vi skal jo ikke glemme, hvad det handler om. Det handler om de enkelte, som er afhængige af deres indtjening, og som derfor må have tid til at indrette sig på, at de nu får – nogle halveret deres indtjening, andre mere end halveret deres indtjening i husstanden. Det tager det altså lidt tid at indrette sig på som almindeligt menneske.

Når man nu siger, at det skal vare otte uger, mener man, at hele Danmarks erhvervsliv går rabundus på baggrund af det. Det er selvfølgelig noget vrøvl. Det, der er kommet ud af det indtil nu i dette lovforslag, er den mindste fællesnævner, vil jeg have lov at sige. Jeg vil arbejde for, at vi får det gjort endnu bedre, og der er i hvert fald ting i det, som ministeren må gå hjem og se på en gang til. Men disse spørgsmål egner sig bedst til udvalgsarbejdet, så det vil jeg vente med.

Men naturligvis støtter vi det, der lå i dagsordenen. Vi var en del af grundlaget for den dagsorden. Vi ønsker at forbedre dette lovforslag, hvis vi overhovedet kan. Så meget kan jeg love arbejdsministeren.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Ofte er jeg uenig med fru Lilli Gyldenkilde i nogle rent politiske spørgsmål, men det er sjældent, jeg synes, man kan gribe fru Lilli Gyldenkilde i at sige rent sludder.

Det synes jeg faktisk var tilfældet i dag, når fru Lilli Gyldenkilde indledte med at sige, at Venstre er både i opposition og regering på samme tid. Som fru Pia Christmas-Møller på ganske præcis vis understregede i sin tale, er det blevet pålagt arbejdsministeren at fremsætte et forslag, og det kan et flertal i Folketinget gøre, men hverken SF eller et flertal i Folketinget kan pålægge Venstres folketingsgruppe dens holdning til et så vigtigt spørgsmål, som dette her er på arbejdsmarkedet lige akkurat nu.

Derfor må jeg fastholde det, jeg sagde. Jeg synes, fru Lilli Gyldenkilde gav indtryk af, at